

Wandelen naar de top

Correspondent te Las Palmas

De Zeezwaluw bemanning vond dat ze wel een kleine vakantie hadden verdiend na wekenlang hard werken. Er wordt voor 3 dagen een autootje gehuurd (www.doyouspain.com) om wat meer van Gran Canaria te zien.

Daarnaast worden zware boodschappen gehaald en de gasfles gevuld bij de ver buiten de stad gelegen gasfabriek. Marcel, een Nederlandse solozeiler en zijn hondje Iffie zijn ook van de partij. De eerste autodag ging op aan het zoeken naar de nieuwe laptop, de 2de aan boodschappen doen.

De 3de dag wordt er een mooie rondrit over Gran Canaria gemaakt met halverwege een schitterende wandeling naar [Roque Nublo](#) (1803m).

De snelweg zuidwaarts loopt langs de grillige kust waar de golven met onvermoeide kracht tegenaan beuken. Vlak na Telde wordt de snelweg ingeruild voor een smalle slingerweg die gestaag hoger en landinwaarts voert door een rotsachtig en dor landschap.

De snelheid loopt behoorlijk terug door alle bochten zodat de zeerotten wat later dan gepland op de parkeerplaats bij La Goleta aankomen waar de wandeling begint. Na een broodje en kop koffie wordt de wandeling gestart.

Roque Nublo torent hoog boven hen uit en met het kaartje in de hand wordt de route gevolgd. Volgens de kaart zijn er 2 routes, een korte steile naar de top en de 2 uur durende wandeling langs de basis van Roque Nublo. Aangezien er door de zeilers de laatste tijd niet veel bergen zijn beklommen, valt de keuze op de wandeling rond de basis die na de eerste halve kilometer, geen grote hoogteverschillen meer heeft.

Echter, de Spaanse routebeschrijving is onvoldoende duidelijk voor de zeerotten en ze missen de afslag. Voor ze er erg in hebben, bevinden ze zich op de weg naar de top. Via smalle paadjes met grote stenen valt het lopen redelijk mee, slechts af en toe is het adembenemend, net als het uitzicht. Regelmatig wordt er gestopt om mooie foto's te maken en Iffie even op adem te laten komen (of de baas?).

Vlak voor de top wordt bereikt, voert het pad over een kleine redelijk vlakke hoogvlakte. Daarna is het nog een paar honderd meter voordat de voet van de immense rots wordt bereikt.

De naam van de rots doet zich vandaag geen eer aan. Het is niet nevelig maar uitzonderlijk helder en het zicht is onbelemmerd.

Intens genietend van dit uitzicht wordt er geluncht op een vooruitstekende punt nog net in de schaduw van de rots. De stad La Culata met speelgoedhuisjes ligt diep onder hen in het dal. Na een uurtje rusten wordt dezelfde route bergafwaarts ondernomen. Het uitzicht wordt nu af en toe belemmerd door wolkenbanken, die sloom over de top van de tegenoverliggende bergrug komen rollen.

Moe maar voldaan komen de zeerotten aan bij de auto. Iffie sleept zich op de achterbank en valt uitgeput in slaap, terwijl haar baasje hen veilig terugrijdt via een mooie noord-oostwaartse groene route naar zeeniveau. De haven van Las Palmas is al van verre zichtbaar en net voor borreltijd zijn de zeerotten weer terug in de veilige armen van de marina

___/)_